

๔๖. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการเกินของนักเรียนมัธยมต้น โรงเรียนรวมสินวิทยา
นางนิตยพรรณ ชำนาญค้า กลุ่มงานเวชกรรมสังคม

บทนำและวัตถุประสงค์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ๑. เพื่อศึกษาอุบัติการณ์ภาวะโภชนาการเกินของนักเรียนมัธยมต้นโรงเรียนรวมสิน ๒. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการเกินของนักเรียนมัธยมต้นโรงเรียนรวมสินโดยจำแนกตามเพศ ระดับการศึกษาและอาชีพของบิดา มารดา และผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครองที่อ่อนแอในครอบครัว-โรคประจำตัว-การได้รับยาบางชนิด ๓. ศึกษาความสัมพันธ์ของความรู้ เจตคติและการปฏิบัติตัวเกี่ยวกับการบริโภคอาหารกับภาวะโภชนาการเกินของนักเรียนมัธยมต้นโรงเรียนรวมสิน โดยยึดหลักโภชนบัญญัติ ๙ ประการของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข

วิธีการศึกษา

ประชากรที่ใช้ศึกษาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมต้น ปีการศึกษา ๒๕๕๕ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้จำนวน ๘๔ คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือแบบทดสอบความรู้ แบบสอบถามเจตคติและแบบสอบถาม การปฏิบัติการบริโภคอาหาร ค่าสถิติ คือ ค่าร้อยละค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติแบบไคสแคว์ โดยทดสอบค่าความมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕

ผลการศึกษา

พบว่า นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับการบริโภคอาหารในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นปานกลาง (ร้อยละ๖๐.๗) มีเจตคติการบริโภคอาหารในระดับปานกลาง (ร้อยละ๑๐๐) และมีการปฏิบัติตัวเกี่ยวกับการบริโภคอาหารในระดับปานกลาง (ร้อยละ ๙๑.๗) วิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการเกินของนักเรียนมัธยมต้นโรงเรียนรวมสินโดยจำแนกตามเพศ ระดับการศึกษาและอาชีพของบิดา มารดา และผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครองบุคคลที่อ่อนแอในครอบครัว โรคประจำตัว การได้รับยาบางชนิดของนักศึกษาตามตัวแปรที่ศึกษา พบว่า เพศชายมีความรู้ในการบริโภคอาหารสูงกว่าเพศหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ ๐.๐๕ ส่วนเจตคติและการปฏิบัติตัวไม่แตกต่างกัน ความรู้และเจตคติเกี่ยวกับการบริโภคอาหารของนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ตามปัจจัยพื้นฐานที่ศึกษาทุกตัว ยกเว้น ปัจจัยรายได้ของนักเรียน การปฏิบัติตัวเกี่ยวกับการบริโภคอาหารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ตามการศึกษาสูงสุด และอาชีพของผู้ปกครองของนักเรียน

สรุปและข้อเสนอแนะ

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติตัวเกี่ยวกับการบริโภคอาหารของนักเรียนพบว่า ความรู้ต่อการบริโภคอาหาร มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ($r = ๐.๔๖$) เจตคติ และกับการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริโภคอาหารของนักเรียนมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ($r = ๐.๔๗$ และ ๐.๔๑ ตามลำดับ)